

[Handelsministeren.]

skulde det ærede Medlem ikke gentage sin Beklagelse over, at disse Oplysninger ikke er fremskaffet.

Det ærede Medlem sagde, at hans Hovedindvending mod Lovforslaget, som jeg har stillet, er, at det er Forbrugerne, der skal betale Omkostningerne. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem, om det ikke er Forbrugerne, der skal betale de Omkostninger, der er forbundet med hans Ændringsforslag? Findes der overhovedet Mulighed for at faa Penge ind i Statskassen og ud af Statskassen udenom Forbrugerne? Jeg tror det ikke!

Men dertil kommer, at det ærede Medlem jo slet ikke kan argumentere ud fra den Betragtning, at Forbrugerne ikke maa betale, thi det ærede Medlem har selv stillet Forslag om, at en vis Kategori af Forbrugere skal betale, idet han siger, at Dækningen af det Tab, som Statskassen lider, skal skaffes til Veje derved, at vi forhøjer Skatten paa Chokoladeforbrugerne og paa Sukkervareforbrugerne fra 25 til 33 $\frac{1}{3}$ pCt. Nu ved jeg godt, at det ærede Medlem vil sige, at det er en anden Art af Forbrugere, men det ved det ærede Medlem jo i og for sig slet ikke noget om; han kan sige det, men han ved intet som helst om det, han har ikke nogen Liste over, hvem der forbruger Chokolade, og hvem der ikke forbruger Chokolade.

Det er i hvert Fald givet, at naar der er Tale om at bringe Penge ind i Statskassen i noget større Omfang, saa skal man meget langt ned i Forbrugernes Rækker. Og naar der nu er Tale om at tage 3 Mill. Kr. gennem Forbrugsafgift paa Chokolade og Sukkervarer, saa ved det ærede Medlem jo meget godt — hvis han vil være ærlig overfor sig selv, maa han erkende det —, at disse Forbrugere er i mange Tilfælde identiske med de Forbrugere, der er Tale om her som Sukkerforbrugere.

Det ærede Medlem vil altsaa selv beskattede Forbrugerne. Men for øvrigt er Forholdet jo dette, at Sukkerskatten, det er jo ogsaa en Forbrugsskat. Det er en Forbrugsskat, som Venstre i sin Tid skaffede os, og det er af den, det ærede Medlem nu vil give Roedyrkerne Tilskud. Det er ogsaa Forbrugernes Penge, det ærede Medlem vil give Roedyrkerne.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem, at han fremdeles skylder os Svar paa, hvorfor han har stillet Forslag om, at der skal ydes Penge af Statens Kasse til Roedyrkerne, naar Melisprisen er 37 Ø. Jeg spørger det ærede Medlem: med hvilken

Begrundelse møder det ærede Medlem nu med Forslag om at tage ca. 4 Mill. Kr. af Statens Penge i Tilskud til Roedyrkerne, naar Prisen er 32 Ø. pr. kg af Fabrik, naar det ærede Medlem ved at stemme for vort Forslag kan faa det ganske gratis?

Larsen-Badse: Det ærede Medlem Hr. Kyed fremsatte herfra en Udtalelse, som jeg synes er meget interessant. Det ærede Medlem søgte nemlig at bevise, at de 1,2 Mill. Kr., der blev bevilget i Forfjor, var gaaet til Sukkerfabrikkernes Drift og ikke var kommet Sukkerroedyrkerne til gode, saaledes som Hensigten var. Det ærede Medlem anførte i den Anledning, at Sukkerfabrikerne havde taget 6 Ø. — om det var 6 Ø., pr. Dobbeltcentner eller hvad, derom udtalte det ærede Medlem sig ikke —, men saa vidt mig bekendt var der afsluttet Kontrakt mellem de danske Sukkerfabrikker og deres Sukkerroedyrkere paa det Tidspunkt, da denne Bevilling blev vedtaget ved Indsættelse af en Anmærkning til Finansloven. Og saa synes jeg ikke, det klæder ham at insinuere, at den ene Part — det maa saa have været paa Trods af Kontrakten — har hugget 6 Ø. pr. Centner, eller hvad det nu er, fra Roedyrkerne. Jeg synes ikke, man saa godt kan gøre det. Overfor mig maa det ærede Medlem gerne gøre det — jeg takker for de venlige Øjne, det ærede Medlem sendte mig —, men jeg synes ikke, man kan staa op og sige noget saadant, for hvilket der ingen Hjemmel er, som der intet Bevis er for, en Insinuation, som man ikke en Gang kan drages til Ansvar for, uden at Tinget giver sin Tilladelse dertil.

Kyed: Angaaende den sidste personlige Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse skal jeg oplyse, at jeg vil ikke skyde mig ind under mit Rigsdagsmandat, jeg stiller mig til Raadighed til et privat Søgemaal om dette Spørgsmaal, hvis det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse ønsker det.

Hvad angaar det rent saglige med Hensyn til den Kontrakt, der var Tale om skulde sluttet mellem Sukkerfabrikkerne paa den ene Side og Sukkerroedyrkerne paa den anden Side i 1929—30, saa var Forholdet dette, at disse ca. 6 Ø. pr. Dobbeltcentner blev draget ind i de Forhandlinger, der blev ført mellem Fabrikerne og den højtærede Minister, og for at gaa ind paa Overenskomsten med Staten om Tilskuddet forlangte Fabrikerne for deres Vedkommende, at de fik Lov til at trække dette Tilskud af 6 Ø. pr. Dobbeltcentner tilbage. At alt dette var ordnet, da det hele kom til Afstemning